

In memoriam dr. György Ilona

Még nagyon él bennem 2024. április 26. emléke, amikor György Ilona Tanárnőt utoljára hallottam szakmai közönség előtt beszélni. A Magyar Gyermekneurológiai Társaság jubileumi konferenciáján a „Csak ülök és mesélek” szekcióban óriási lelkesedéssel, energiával, élénkséggel mesélt a Társaság megalakulásáról, elődökről és arról, hogyan lett gyermekneurológus. Ittük a szavait, büszkék voltunk Rá.

Akkor nem gondoltuk, hogy utoljára halljuk.

Dr. György Ilona csecsemő- és gyermekgyógyász, neurológus, gyermekneurológus szakorvos 2024. július 9-én, életének 87. évében elhunyt.

Verpeléten született a Mátra keleti lábánál, Heves megyében. Középfokú tanulmányait Egerben végezte. Mindig nagy szeretettel beszélt szüleiről, magas életkort megért Édesanyjáról, az egri családi házról.

Általános orvosi tanulmányait a Debreceni Tudományegyetem Orvosi Fakultásán végezte, diplomáját summa cum laude fokozattal vehette kézbe. 1966-ben szerzett csecsemő- és gyermekgyógyász szakvizsgát. Intézetvezető professzorának javaslatára neurológiát kezdett el tanulni, hogy később gyermekneurológus lehessen. *„Az új szakma egyre inkább tetszett, de a felnőttek között sok volt a szomorú, magányos beteg, a gyermekek meg mindig vidámak, ha kicsit is javulnak, és visszasugározzák a szeretetünket”* – indokolta pályaválasztását. Négy év múlva a neurológiai szakvizsga sikeres teljesítése után visszakerült a Debreceni Gyermekklinikára, ahol 57 éven át dolgozott és tanított. A gyermekneurológusi szakvizsgát 1984-ban szerezte meg. Észak-Kelet Magyarország első gyermekneurológusa lett.

Gyermekek ezreit gyógyította hosszú élete során. Nem nyugodott, amíg nem találta meg a betegség pontos okát, felkutatta a legmodernebb, leghatékonyabb kezelési módokat.

Hazai konferenciák rendszeres előadója és hozzászólója volt. A gyermekneurológiai témájú nemzetközi kongresszusokon is rendszeresen részt vett, reggeltől késő estig szorgalmasan jegyzetelt.

Kollegiális és baráti kapcsolatokat alakított ki, számos neves gyermekneurológust hívott meg Magyarországra továbbképzéseket tartani. Kandidatúráját 1982-ben az újszülöttek idegrendszeri kórképeiből írta, mely terület mindig is nagyon közel állt a szívéhez.

A Magyar Orvosi Bibliográfia 35 közleményét sorolja fel, de számos kézírata jelent meg idegen nyelven is. Több gyermekgyógyászati könyv neurológiai témájú fejezetének szerzője. Szívesen foglalkozott az epilepsziás gyermekek gyógyításával. *„A gyermekkori epilepsiáról szülőknek”* című könyve 1992-ben jelent meg.

Az 1974-ben megalakult Magyar Gyermekneurológiai, Idegsebészeti, Gyermekek és Ifjúságpszichiátriai Társaság alapító tagja volt. A Társaság munkájában élete végéig aktívan részt vett, éveken át irányította annak működését.

Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye gyermekneurológus szakfőorvosa volt.

Több cikluson keresztül volt tagja a Gyermekgyógyászati Szakmai Kollégiumnak.

A Magyar Epilepszia Liga munkájában is aktív szerepet játszott, több éven át vezetőségi tagként is. Részt vett az epilepsiáról szóló módszertani levél, irányelv elkészítésében, a szakmai minimumfeltételek meghatározásában.

Több kongresszus fő szervezőjeként is tevékenykedett, a nevével fémjelzett tudományos ülések mindig kiemelkedően emlékeztetések maradtak.

Számos gyermekneurológus őrzi aláírását a szakvizsgalapján, ahol a bizottság elnökeként vagy tagjaként szerepelt.

Több PhD fokozati eljárásban szerepelt opponensként vagy vizsgabizottsági elnökként, tagként.

Megtisztelő volt, hogy elvállalta a Medicina Könyvkiadó gondozásában 2019-ben megjelent „Gyermekneurológia” könyv lektori munkáját.

Örömmel oktatott, medikusok ezreinek adta át tapasztalatait. Volt tanítványainak, betegeinek és szüleiknek szeretete és tisztelete mindig örömmel töltötte el.

Felismerte a világhálón keresztüli információáramlásban rejlő lehetőségeket, büszke volt, hogy a gyermekideggyógyászok honlapjának megalakításában az Ő ötlete volt. Éveken át gondozta a honlapot.

A Magyar Gyermekorvosok Társasága 2003-ban Schöpf-Merei díjjal tüntette ki több évtizedes kiemelkedő munkássága elismeréséül.

2015-ben a Bécsben megrendezett Európai Gyermekneurológiai Kongresszuson az EPNS (European Paediatric Neurology Society) tiszteletbeli tagjává fogadta a Magyar Gyermekneurológiai Társaság javaslatára.

Az általa írt sorok mutatják meg a leghűebben a gyógyításról-oktatásról szóló hitvallását:

„Félévszázados munka után ma is a gyermekideggyógyászatot tartom a legszebb foglalkozásnak. Látunk ugyan sok tragédiát is, de ha gyógyítani nem is tudunk mindig, javítani betegeink helyzetén igen. Felnőtt szakvizsgám is lévén, a hozzám fordulókat évtizedekig kezelhettem. Mindig arra törekedtem, ne csak a betegséggel, de a beteg és a család életminőségével is foglalkozzam. Évekig szakvizsgáztattam és talán néhányan még őrzik az „Emléklapot”, a friss szakorvosoknak írt tanácsaimat. Lényegük, hogy betegeikért olyan felelősséget érezzenek, mint a családjukért. Hogy ennek megfelelően, folyamatosan képezzék magukat. Ne sajnálják az időt a szülők felvilágosítására. Hallgas-

sák meg panaszait és lássák el őket nemcsak orvos, hanem életvezetési tanácsokkal is. Szeressék a gyerekeket és örüljenek a gyógyításban az apró sikereknek is.”

82 éves koráig dolgozott aktívan, betegeket 2019 decemberében fogadott utoljára.

A Klinika mindig fontos volt számára. Nyugdíjazása után is folyamatosan tevékenykedett, mindig hangsúlyozta, hogy a Klinikán szerető közeg veszi körül, és a betegek adta feladatok mindig energiával töltik fel.

Elmondhatatlanul kíváncsi volt a világra, az embe-
rekre, ezért sokat is utazott. Talán nincs is olyan ország, ahol ne járt volna. Utazásairól videófelve-
teleket, albumokat készített, amelyeket a hosszú téli estéken szívesen nézegetett.

Híresen jó háziasszony is volt, nagyszerűen főzött. A kerti munkában sok örömét lelta. Nagymamaként is aktívan részt vett unokái életében. Vendégszeretét többen élvezhették a debreceni házban. Nagyon jó közösségteremtő képessége nemcsak a szakmai életben, hanem a közvetlen környezetében is megmutatkozott.

41 évig élt boldog házasságban dr. Várhelyi Imre sebészorvossal, 26 évig élt drága társa emlékével. Építésmérnök lánya és orvos-egészségügyi közgazdász fia, gyermekorvos menyee és veje, három felnőtt unokája gyászolja.

György Ilona vezérelve Batthyány-Strattmann László mondása volt:

„Mindig arra törekedtem, hogy a betegek (és szüleik) jobbak, bizakodóbbak és kicsit tökéletesebbek legyenek, amikor elmentek tőlem, mint amikor hozzám jöttek”.

Dr. György Ilona a magyar újszülött- és gyermekneurológia egyik megeremtője volt. Munkássága példaértékű mindannyiunk számára.

Tiszteltük és szerettük.
Emlékét megőrizzük.

A „Gyermekgyógyászat” folyóirat jelen számát tisztelettel ajánljuk Tanárnő emlékére.

Prof. Dr. Hollódy Katalin
a Magyar Gyermekneurológiai Társaság
elnöke